

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 18ης Μαΐου 1994 *

Στην υπόθεση C-309/89,

Codorniu SA, εταιρία του ισπανικού δικαίου, με έδρα το San Sadurni de Noya (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Enric Picañol, Antonio Creus, Concepción Fernández και Mercedes Janssen, του Δικηγορικού Συλλόγου Βαρκελώνης, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο των δικηγόρων Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους Yves Cretien, νομικό σύμβουλο, και German-Luis Ramos Ruano, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Bruno Eynard, διευθυντή της Διευθύνσεως Νομικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer, Kirchberg,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον José Luis Iglesias Buhigues, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του άρθρου 1, σημείο 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2045/89 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1989, με τον οποίο τροποποιήθηκε ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3309/85, για τη θέσπιση των γενικών κανόνων σχετικά με την περιγραφή και την παρουσίαση αφρωδών οίνων και αεριούχων αφρωδών οίνων (ΕΕ L 202, σ. 12), καθόσον προστέθηκε η παράγραφος 5α, στοιχείο β', στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3309/85 του Συμβουλίου, της 18ης Νοεμβρίου 1985 (ΕΕ L 320, σ. 9),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida και M. Díez de Velasco, προέδρους τμήματος, Κ. Ν. Κακούρη, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Karpteyn και J. L. Murray (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 22ας Σεπτεμβρίου 1992,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 27ης Οκτωβρίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 9 Οκτωβρίου 1989, η Codorniu SA (στο εξής: Codorniu) ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση του άρθρου 1, σημείο 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2045/89 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1989, με τον οποίο τροποποιήθηκε ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3309/85, για τη θέσπιση των γενικών κανόνων σχετικά με την περιγραφή και την παρουσίαση αφρωδών οίνων και αεριούχων αφρωδών οίνων (ΕΕ L 202, σ. 12), καθόσον προστέθηκε η παράγραφος 5α, στοιχείο β', στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3309/85 του Συμβουλίου, της 18ης Νοεμβρίου 1985 (ΕΕ L 320, σ. 9).
- 2 Το Συμβούλιο εξέδωσε τον προαναφερθέντα κανονισμό 3309/85, βάσει του άρθρου 54, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 337/79 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1979, περί κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς (JO L 54, σ. 1), που προβλέπει τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τον χαρακτηρισμό και την παρουσίαση των προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα.
- 3 Ο κανονισμός 3309/85 διέκρινε μεταξύ υποχρεωτικών ενδείξεων που απαιτούνται για τον προσδιορισμό της ταυτότητας ενός αφρώδους οίνου και προαιρετικών ενδείξεων που προσδιορίζουν τον χαρακτήρα ενός προϊόντος ή το εξατομικεύουν επαρκώς σε σχέση με άλλα προϊόντα της ίδιας κατηγορίας που κυκλοφορούν στην αγορά. Μολονότι παρέχεται, κατ' αρχήν, στους ενδιαφερομένους η δυνατότητα να επιλέγουν τις ενδείξεις, θεσπίστηκαν ειδικοί κανόνες για τη χρησιμοποίηση ορισμένων προαιρετικών ενδείξεων γοήτρου που προσδίδουν αξία στο προϊόν, προς διασφάλιση ενός επιπέδου θεμιτού ανταγωνισμού των αφρωδών οίνων στην αγορά.

- 4 Δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 3309/85, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, σημείο 2, στοιχείο β', του προαναφερθέντος κανονισμού 2045/89, οι ενδείξεις «ζύμωση σε φιάλη κατά την παραδοσιακή μέθοδο», «παραδοσιακή μέθοδος», «κλασσική μέθοδος» ή «κλασική παραδοσιακή μέθοδος», καθώς και οι ενδείξεις που εκπορεύονται από μετάφραση αυτών των όρων, μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο για τον χαρακτηρισμό αφρωδών οίνων ποιότητας, οι οποίοι παράγονται εντός καθορισμένης περιοχής (στο εξής: v. m. q. p. i. d.) και πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 4, δεύτερο εδάφιο. Σύμφωνα με το δεύτερο αυτό εδάφιο, οι προαναφερθείσες ενδείξεις μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον χαρακτηρισμό ενός οίνου μόνον εφόσον αυτός κατέστη αφρώδης μετά από δεύτερη αλκοολική ζύμωση μέσα στη φιάλη, παρέμεινε αδιαλείπτως σε επαφή με την οινολάσπη για εννέα τουλάχιστον μήνες στην ίδια επιχείρηση, από τη στιγμή της συστάσεως της συνέε και αποχωρίστηκε από την οινολάσπη με έκχυση.
- 5 Ο κανονισμός 2045/89 συμπληρώνει τον κανονισμό 3309/85, ιδίως σχετικά με τους v. m. q. p. i. d. που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) 823/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, θεσπίζοντας ειδικές διατάξεις για τους οίνους ποιότητας που παράγονται εντός καθορισμένων περιοχών (ΕΕ L 84, σ. 59).
- 6 Στην πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2045/89 τονίζεται ότι έπρεπε να διευρυνθεί η δυνατότητα επιλογής, ως προς τις ενδείξεις που αναγράφονται στην ετικέτα, των παρασκευαστών αφρωδών οίνων ποιότητας, που προκύπτουν μετά από ζύμωση εντός φιαλών κατά τον παραδοσιακό τρόπο, ώστε να διευκολύνεται η πώληση ορισμένων από τους οίνους αυτούς.
- 7 Κατά την τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2045/89, η ένδειξη «crémant» πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο για ορισμένους οίνους v. m. q. p. i. d. παραγόμενους στη Γαλλία και το Λουξεμβούργο, προκειμένου να προστατεύεται η παραδοσιακή αυτή ένδειξη που χρησιμοποιείται στα εν λόγω δύο κράτη μέλη προς χαρακτηρισμό προϊόντων σαφώς προσδιορισμένης προελεύσεως.

8 Κατά συνέπεια, με το άρθρο 1, σημείο 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 2045/89 (στο εξής: επίδικη διάταξη) προστέθηκε στο άρθρο 6 του κανονισμού 3309/85 η νέα παράγραφος 5α η οποία ορίζει τα ακόλουθα:

«Για τους αφρώδεις οίνους ποιότητας v. m. q. p. r. d. οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4, δεύτερο εδάφιο, επιφυλάσσονται:

(...)

β) η ένδειξη “crémant”, για τους v. m. q. p. r. d. που παρασκευάζονται στη Γαλλία και το Λουξεμβούργο:

— στους οποίους το κράτος μέλος εντός του οποίου παρασκευάστηκαν έδωσε την ένδειξη αυτή συνδέοντάς τη με την ονομασία της καθορισμένης περιοχής και

— οι οποίοι έχουν ληφθεί σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες που καθορίζονται από το προαναφερθέν κράτος μέλος για την παρασκευή τους.

Εντούτοις, κατά τη διάρκεια πέντε αμπελουργικών περιόδων, η ένδειξη “crémant” στη γαλλική γλώσσα ή μεταφρασμένη, μπορεί να χρησιμοποιείται για την ονομασία ενός αφρώδους οίνου ο οποίος κατά παράδοση έχει ονομαστεί κατά τον τρόπο αυτό μέχρι την 1η Σεπτεμβρίου 1989.»

9 Δυνάμει του άρθρου 2, ο κανονισμός 2045/89 τέθηκε σε ισχύ την 1η Σεπτεμβρίου 1989.

10 Η Codorniu είναι ισπανική εταιρεία που παρασκευάζει και εμπορεύεται v. m. q. p. r. d. Είναι κύριος του ισπανικού γραφικού σήματος «Gran Cremant de Codorniu», το οποίο χρησιμοποιεί από το 1924 για τον χαρακτηρισμό ενός από τους οίνους της v. m. q. p. r. d. Η Codorniu είναι η κυριότερη κοινοτική εταιρεία παρα-

γωγής v. m. q. p. r. d. στον χαρακτηρισμό των οποίων περιλαμβάνεται η ένδειξη «crémant». Άλλες εταιρίες παραγωγής εγκατεστημένες στην Ισπανία χρησιμοποιούν επίσης την ένδειξη «Gran Crémant» προς χαρακτηρισμό των οίνων τους ως v. m. q. p. r. d.

- 11 Θεωρώντας παράνομη την επίδικη διάταξη, η Codorniu άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 12 Το Συμβούλιο προέβαλε ένσταση απαραδέκτου, δυνάμει του άρθρου 91, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου. Με Διάταξη της 5ης Δεκεμβρίου 1990, το Δικαστήριο επιφυλάχθηκε να εξετάσει το αίτημα αυτό μαζί με την ουσία της υποθέσεως, κατά το άρθρο 91, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 13 Με Διάταξη της 31ης Ιανουαρίου 1990, το Δικαστήριο επέτρεψε στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων του καθού, κατά το άρθρο 93, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Επί του παραδεκτού

- 14 Προς στήριξη της ενστάσεώς του απαραδέκτου, το Συμβούλιο τονίζει ότι δεν θέσπισε την επίδικη διάταξη λαμβάνοντας υπόψη περιστάσεις που αφορούν ορισμένο αριθμό παραγωγών, αλλά κατόπιν επιλογής στην οποία προέβη στο πλαίσιο της αμπελοοινικής πολιτικής σε σχέση με συγκεκριμένο προϊόν. Κατά την επίδικη διάταξη, η ένδειξη «crémant» μπορεί να χρησιμοποιείται για v. m. q. p. r. d. παραγόμενους υπό ειδικές συνθήκες σε ορισμένα κράτη μέλη. Συνεπώς, αποτελεί μέτρο αντικειμενικά εφαρμοζόμενο σε συγκεκριμένη κατάσταση και συνεπαγόμενο έννομα αποτελέσματα για κατηγορίες προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο.

- 15 Κατά το Συμβούλιο, η επίδικη διάταξη αφορά την Codorniu μόνο υπό την ιδιότητά της ως παραγωγού v. m. q. p. r. d. που χρησιμοποιεί την ένδειξη «crémant», ακριβώς όπως και οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση παραγωγής ευρισκόμενη στην ίδια κατάσταση. Μολονότι κατά τον χρόνο θεσπίσεως αυτής της διατάξεως μπορούσε θεωρητικώς να προσδιοριστεί η ταυτότητα των παραγωγών αφρώδων οίνων που χρησιμοποιούν την ένδειξη «crémant», η επίδικη πράξη διατηρεί τον κανονιστικό της χαρακτήρα, καθόσον η εφαρμογή της γίνεται βάσει μιας αντικειμενικής νομικής ή πραγματικής καταστάσεως καθοριζόμενης στην εν λόγω πράξη και σε σχέση με τον σκοπό που αυτή επιδιώκει.
- 16 Αντιθέτως, η Codorniu υποστηρίζει ότι η επίδικη διάταξη αποτελεί στην πραγματικότητα απόφαση η οποία εκδόθηκε με μορφή κανονισμού. Δεν είναι γενικής ισχύος αλλά επηρεάζει έναν σαφώς καθορισμένο κύκλο επιχειρήσεων παραγωγής, ο οποίος δεν μπορεί να μεταβληθεί. Αυτές οι επιχειρήσεις παραγωγής είναι εκείνες οι οποίες κατά την 1η Σεπτεμβρίου 1989 χαρακτηρίζαν κατά παράδοση τους αφρώδεις οίνους τους με την ένδειξη «crémant». Γι' αυτήν την ομάδα η επίδικη διάταξη στερείται γενικής ισχύος. Εξάλλου, άμεση συνέπεια της επίδικης διάταξης είναι η απαγόρευση στην Codorniu της χρησιμοποίησης της ενδειξεως «Gran Crémant», με αποτέλεσμα την κατά 38 % μείωση του κύκλου εργασιών της. Λόγω αυτής της ζημίας εξατομικεύεται σε σχέση με οποιονδήποτε άλλο επιχειρηματία, κατά την έννοια του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης. Η Codorniu τονίζει ότι το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει παραδεκτή προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε από φυσικό ή νομικό πρόσωπο κατά κανονισμού υπό παρόμοιες περιστάσεις (βλ. απόφαση της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie SA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2501).
- 17 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης εξαρτά την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κανονισμού, εκ μέρους φυσικού ή νομικού προσώπου, από την προϋπόθεση ότι οι διατάξεις του κανονισμού κατά των οποίων στρέφεται η προσφυγή συνιστούν, στην πραγματικότητα, απόφαση που το αφορά άμεσα και ατομικά.
- 18 Όπως έχει αποφανθεί το Δικαστήριο, η γενική ισχύς και, επομένως, ο κανονιστικός χαρακτήρας μιας πράξεως δεν θίγεται από τη δυνατότητα, κατά το μάλλον ή ήττον, ακριβούς προσδιορισμού του αριθμού ή ακόμα της ταυτό-

τητας των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων εφαρμόζεται σε μια δεδομένη στιγμή, εφόσον διαπιστώνεται ότι η εφαρμογή αυτή πραγματοποιείται δυνάμει αντικειμενικής νομικής ή πραγματικής καταστάσεως, καθοριζόμενης από την πράξη σε σχέση με τον σκοπό που αυτή επιδιώκει (βλ. πρόσφατα απόφαση της 29ης Ιουνίου 1993, C-298/89, Government of Gibraltar κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-3605, σκέψη 17).

- 19 Μολονότι βάσει των κριτηρίων του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης η επίδικη διάταξη, λόγω της φύσεως και της σημασίας της, έχει κανονιστικό χαρακτήρα, καθόσον εφαρμόζεται επί του συνόλου των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών, δεν αποκλείεται ωστόσο να αφορά ατομικώς ορισμένους εξ αυτών.
- 20 Ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να υποστηρίξει ότι οι διατάξεις αυτές το αφορούν ατομικά μόνο όταν το θίγουν λόγω ορισμένων ειδικών χαρακτηριστικών του ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann, Rec. 1963, σ. 197).
- 21 Διαπιστώνεται ότι η Codorniu κατέθεσε το γραφικό σήμα «Gran Cremant de Codorniu» στην Ισπανία το 1924 και ότι χρησιμοποίησε κατά παράδοση το σήμα αυτό τόσο πριν όσο και μετά την κατάθεσή του. Παρέχοντας τη δυνατότητα χρησιμοποίησε αυτής της ενδείξεως «crémant» μόνο στους Γάλλους και Λουξεμβουργιανούς παραγωγούς, η επίδικη διάταξη έχει ως αποτέλεσμα να απαγορεύει στην Codorniu τη χρησιμοποίηση αυτού του γραφικού σήματος.
- 22 Συνεπώς, η Codorniu απέδειξε την ύπαρξη μιας καταστάσεως που την χαρακτηρίζει, σε σχέση με την επίδικη διάταξη, έναντι οποιουδήποτε άλλου επιχειρηματία.

- 23 Συνεπώς, η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ουσίας

- 24 Προς στήριξη της προσφυγής της η Codorniu προβάλλει σειρά λόγων ακυρώσεως αναγομένους, αντιστοίχως, στην παραβίαση της Συνθήκης, ιδίως των άρθρων 7, πρώτο εδάφιο, και 40, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, αφενός, και των άρθρων 3, στοιχείο στ', και 42, πρώτο εδάφιο, καθώς και στην παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της ισότητας, στην κατάχρηση εξουσίας και στην παράβαση ουσιώδους τύπου.
- 25 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο, η Codorniu ισχυρίζεται ότι η διαφορετική μεταχείριση ομοίων προϊόντων πρέπει να στηρίζεται σε κριτήρια αντικειμενικά. Οι v. m. q. p. r. d. που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 3309/85 είναι όμοια προϊόντα. Συνεπώς, δεν θα μπορούσε βάσει αντικειμενικών κριτηρίων να χορηγηθεί στη Γαλλία και το Λουξεμβούργο αποκλειστικό δικαίωμα χρησιμοποίησης της ενδειξεως «crémant», απλής προαιρετικής ενδειξεως αναφερόμενης στη μέθοδο παρασκευής ενός v. m. q. p. r. d. Συνεπώς, η επίδικη διάταξη συνιστά διάκριση αντικείμενη στα άρθρα 7, πρώτο εδάφιο, και 40, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης.
- 26 Επιβάλλεται σχετικώς να τονιστεί ότι η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων μεταξύ παραγωγών ή καταναλωτών της Κοινότητας, που επιβάλλει το άρθρο 40, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, στην οποία περιλαμβάνεται η απαγόρευση διακρίσεων λόγω ιθαγενείας, που επιβάλλει το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης, σημαίνει ότι παρόμοιες καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται κατά τρόπο διαφορετικό και ότι διαφορετικές καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται καθ' όμοιο τρόπο, εκτός εάν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς. Συνεπώς, οι προϋποθέσεις παραγωγής ή καταναλώσεως πρέπει να διαφοροποιούνται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων που να διασφαλίζουν αναλογικό επιμερισμό πλεονεκτημάτων και μειονεκτημάτων για τους ενδιαφερομένους, χωρίς διάκριση μεταξύ των εδαφών των κρατών μελών (βλ. ιδίως απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 1984, 106/83, Sermide, Συλλογή 1984, σ. 4209, σκέψη 28).

- 27 Η επίδικη διάταξη προβλέπει ότι η ένδειξη «crémant», σε συνδυασμό με το όνομα ορισμένης περιοχής, αρμόζει μόνο στους παραγόμενους στη Γαλλία και το Λουξεμβούργο v. m. q. p. r. d. που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 6, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 3309/85 και έχουν παραχθεί κατόπιν τηρήσεως των ειδικών κανόνων που καθορίζονται στα εν λόγω δύο κράτη μέλη για την επεξεργασία τους.
- 28 Συνεπώς, η ένδειξη «crémant» δεν αναφέρεται κατ' αρχάς στην προέλευση, αλλά στη μέθοδο επεξεργασίας των v. m. q. p. r. d., ιδίως στη μέθοδο που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 3309/85. Εφόσον οι v. m. q. p. r. d. που διατίθενται στο εμπόριο υπό το ισπανικό γραφικό σήμα «Gran Cremant de Codorniu» πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπει η επίδικη διάταξη, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η διάταξη αυτή αντιμετωπίζει κατά τρόπο διαφορετικό παρόμοιες καταστάσεις.
- 29 Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί αν η μεταχείριση αυτή δικαιολογείται αντικειμενικά.
- 30 Συναφώς, ο περιορισμός της χρήσεως της ενδειξεως «crémant» δικαιολογείται από την επίκληση της ανάγκης προστασίας μιας ενδειξεως παραδοσιακά χρησιμοποιουμένης στη Γαλλία και το Λουξεμβούργο για τον χαρακτηρισμό προϊόντων σαφώς καθορισμένης προελεύσεως.
- 31 Δεν αμφισβητείται ότι τα πρώτα εθνικά μέτρα που προέβλεπαν, στη Γαλλία και το Λουξεμβούργο, τη χρησιμοποίηση της ενδειξεως «crémant» ως «παραδοσιακής ενδειξεως», ελήφθησαν το 1975. Η Codorniu, όμως, εκμεταλλεύεται, ως κατά παράδοση χρήστης, το γραφικό της σήμα που περιέχει τις λέξεις «Gran Cremant» για τον χαρακτηρισμό ενός v. m. q. p. r. d. τουλάχιστον από το 1924.
- 32 Συνεπώς, ο περιορισμός της χρήσεως της ενδειξεως «crémant» για τον χαρακτηρισμό των v. m. q. p. r. d. που παράγονται στη Γαλλία και το Λουξεμβούργο δεν

μπορεί βασίμως να δικαιολογηθεί βάσει του επιχειρήματος της παραδοσιακής χρήσεως, καθόσον δεν λαμβάνει υπόψη την επίσης παραδοσιακή χρήση αυτού του σήματος από την Codorniu.

- 33 Όστόσο, η Επιτροπή τονίζει ότι, όπως προκύπτει από την επίδικη διάταξη, κατά την οποία η ένδειξη «crémant» πρέπει να ακολουθείται από τη μνεία της περιοχής στην οποία παράγεται ο οίνος, η ένδειξη «crémant» δεν αναφέρεται τόσο στη μέθοδο παραγωγής ενός v. m. q. p. r. d., αλλά μάλλον στην προέλευσή του.
- 34 Διαπιστώνεται σχετικώς ότι η ένδειξη «crémant», κατά την επίδικη διάταξη, απονέμεται κυρίως βάσει της μεθόδου παραγωγής του προϊόντος, καθόσον η μνεία της περιοχής στην οποία παράγεται το προϊόν προσδιορίζει απλώς την προέλευση του v. m. q. p. r. d. Η προέλευση, συνεπώς, δεν έχει σχέση με την απονομή της ενδείξεως «crémant», η οποία δεν υποδηλώνει σύνδεση με μια γεωγραφική έννοια.
- 35 Συνεπώς, δεν δικαιολογήθηκε αντικειμενικώς η διαφορετική μεταχείριση. Κατά συνέπεια, η επίδικη διάταξη πρέπει να ακυρωθεί.
- 36 Έχοντας υπόψη τα ανωτέρω, δεν κρίνεται αναγκαία η εξέταση των άλλων λόγων που προέβγαλε η Codorniu.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 37 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του ιδίου κανονισμού, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, παρεμβαίνουσα, φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει το άρθρο 1, σημείο 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2045/89 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1989, με τον οποίο τροποποιήθηκε ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3309/85, για τη θέσπιση των γενικών κανόνων σχετικά με την περιγραφή και την παρουσίαση αφρωδών οίνων και αεριούχων αφρωδών οίνων, καθόσον προσθέτει την παράγραφο 5α, στοιχείο β', στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3309/85 του Συμβουλίου, της 18ης Νοεμβρίου 1985.**
- 2) **Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.**
- 3) **Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

Due

Mancini

Moitinho de Almeida

Díez de Velasco

Κακούρης

Grévisse

Zuleeg

Karpeyn

Murray

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Μαΐου 1994.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

R. Grass

O. Due